

Til lovforslag nr. L 205. Betænkning afgivet af Miljø- og Planlægningsudvalget den 27. maj 1993

Betænkning

over

Forslag til lov om beskyttelse af havmiljøet

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til miljøministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Der er af miljøministeren og af et mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Vedrørende udnyttelsen af lovens bemyndigelser

Miljøministeren har over for udvalget tilkendegivet, at han er indstillet på, at udvalget underrettes om de bekendtgørelser, der udstedes i medfør af loven, inden ministerens endelige stillingtagen.

Vedrørende § 8 (den kreds, der skal høres over regler, der udstedes i medfør af loven)

Miljøministeren har over for udvalget oplyst, at berørte arbejdstagerorganisationer vil få udkast til regler, der udstedes i medfør af loven, til udtalelse og således skal opfattes som værende omfattet af »interesserede landsomfattende erhvervs- og miljøorganisationer«.

Vedrørende deponering under havbunden

Miljøministeren har over for udvalget præciseret, at deponering under havbunden er omfattet af udtrykket »bortskaffelse i havet« i definitionen af »dumpning«, jf. § 4, og dermed af dumpningsforbudet i § 25.

Vedrørende forureningsbegrebet

Miljøministeren har over for udvalget redegjort for overvejelserne vedrørende en mere præcis definition af begrebet »forurening«.

Miljøministeren har i denne forbindelse oplyst, at lovforslagets forureningsbegreb kan afgrænses på baggrund af formålsangivelsen i § 1, stk. 2.

Heraf følger, at loven tilsigter at forebygge og begrænse forskellige former for forurening af miljøet, herunder især havmiljøet, fra skibe, luftfartøjer og platforme. Det fremgår, at såvel det, der udtømmes eller udledes direkte i havet, som det, der udledes til atmosfæren, er omfattet af loven.

Forureningsbegrebet forstås i almindelighed på den måde, at stoffer, der er giftige, svært nedbrydelige, bioakkumulerbare eller på anden måde medfører negative påvirkninger i økosystemet, ikke må tilføres miljøet, hvis det medfører varige eller akutte skader.

Endvidere indeholder bestemmelsen en angivelse af lovens beskyttelsesobjekter: menneskets sundhed, de levende ressourcer og livet i havet, den retmæssige udnyttelse af havet og de rekreative værdier.

Uanset bestemmelsen ikke er udformet som en egentlig definitionsbestemmelse, men som en formålsangivelse, svarer bestemmelsen indholdsmæssigt til konventionernes generelle definition af forureningsbegrebet.

Spørgsmålet om, hvornår et eller flere af lovens »beskyttelsesobjekter« er udsat for en så væsentlig påvirkning eller risiko herfor fra et af lovens »forureningsobjekter«, at en regulering er påkrævet, vil til enhver tid bero på en konkret vurdering og afvejning. Heri indgår bl.a. de i § 3 anførte miljøpolitiske indfaldsvinkler.